

La Mina Vella

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Vic, s/n
Emplaçament Entre Can Tabola fins el Trenc

Coordenades:

Latitud: 41.552666133491
Longitud: 2.2493095323443
UTM Est (X): 437396
UTM Nord (Y): 4600384

Classificació

Número de fitxa 08135 - 174
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment no proporciona aigua i es desconeix l'estat del manteniment.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 23/02/2024 - 10:44

Descripció

El subsòl de Montmeló era molt ric en betes d'aigua. Principalment es proveïa de dues mines: la mina nova i la mina vella. La primera anava des de la Torre Pardalera, passant per Can Guitet, fins el Pedregar. La Mina Vella, de la que encara se'n conserven trams i registres, anava des de Can Tabola fins a la vora del Trenc, a Mollet. Aquesta aigua servia per a les llars, per a regar i per abastir els bugaders, per rentar la roba. Molta gent anava a buscar l'aigua a la bomba, és a dir, la font de l'Hostal. Però també anaven a la font de Santa Caterina.

Una Junta Rectora administrava els drets i deures dels regants i regulava l'ús de l'aigua. Estipulava unes hores determinades per a regar a cada propietari, en funció de les quarteres de cada terreny. A les escriptures s'acostumava a precisar les hores de dret de rec. Les hores que s'adjudicaven, fossin dues, tres o les que fossin, eren per sempre. Si et tocava a la nit, sempre havia de ser aquella hora.

També hi havia unes obligacions, com la del manteniment, que també es repartia en funció de les dimensions de la propietat. La Junta Rectora determinava si s'havien d'aportar un, dos o tres operaris per netejar el rec i les hores que s'hi havien de dedicar. Molts aprofitaven aquella estona per agafar anguiles, que n'estava ple.

En èpoques de secada i a l'estiu, les mines no rajaven prou o s'assecaven. A mitjans dels anys 50 del segle passat es va instal·lar una bomba per fer pujar l'aigua al safareig de cal Carreter. Des d'allà hi havia suficient pendent fins el carrer Major perquè l'aigua anés sola. La gent recorda que l'aigua de la Mina vella sortia tèbia a l'hivern i fresca a l'estiu i que era molt neta per rentar la roba. A Montmeló hi havia molts safareigs que s'utilitzaven per rentar-hi la roba. Encara hi ha dones que recorden com havien de trencar el gel per poder fer-ho.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Carrers enfangats](#)

[Post de Ràdio Montmeló: "Mines, recs, pous i safaretjos. L'ús de l'aigua al Mon...](#)

